

Igal aastal - 25.novembril tähistatakse rahvusvahelist Valge Lindi päeva. Täpsemalt tähendab see [naistevastase vägivalga vastu võitluse päeva](#).

Eestis on aga selle teemaga kuidagi kummalised lood. Meil nimelt on küll mõningat sorti vägivalda, aga naistevastast - seda Eestis küll ei ole...

Ei saa ju naisi kaitsta ja nendest rääkida, sest siis oleks see ju meeste diskrimineerimine ...

Umbes nii seda ongi põhjendatud ehk seda, miks Eesti riik selle väga tõsise ja kompliteeritud ja ka äärmiselt kompleksse probleemiga ei tegele.

Kogu maailmas on teemat teadvustatud aga just ja peamiselt läbi naistevastase vägivalga, mis leiab reeglina aset kodus - kõige turvalisemaks peetavas keskkonnas, on seotud teatud kultuuriliste tõekspidamistega ja jõuab harva avalikkuse ette. Vägaivald ise on pikaajaline, julm, lootusetu ja selle ohvrid psühholoogiliselt abitud ja ette häbistatud.

Muidugi on sellisel nähtusel rohkem kui üks põhjus ja selgitus. Muidugi puudutab vägivald ka mehi, reeglina küll tänaval, kuid harvem ka kodus, kuid see ei asenda kuidagi ega vähenda vajadust tegeleda spetsiifiliselt naistega - emadega, reeglina kõrgema haridusega, reeglina ca kolmandiku vähem teeniva , reeglina lastega kodus olles sotsiaalset positsiooni kaotava, kauem elava, rahaliselt ühiskonnas vähemväärtustatud soogrupiga, kus ka sellesama vägivalga põhjused kombineerriuvad just paljudest elloetletud kriteeriumidest või tunnustest sõltuvalt

Seega luban endale tuua ühe provotseeriva paralleeli.

Nimelt ei räägi me arusaadavatel põhjustel tavaliselt üleüldisest puudega inimeste aitamisest või nende progbleemide lahendamisest. Me räägime ikkagi spetsiifiliselt - liikumispuudega, kuulmis- või nägemispuudega jne inimeste probleemidest, sest harva on neil nn ühine probleem - va ehk ja peamiselt sotsiaalmajanduslik toimetulematus.

Inimesed aga kes ei saa liikuda, vajab spetsiifilisi abivahendeid, vajab näiteks ratastooliga liikumist võimaldavat keskkonda. Inimene, kes ei kuule vajab näiteks viipekeeles abi või kuulmisaparaati, nägemispuuega inimesed aga kompimistundlikke infoallikaid jne. Seega iga sellise grupi probleemile on lahendus spetsiifiline ja avaliku võimu strateegia on samuti spetsiifiline.

Nüüd tagasi naiste juurde.

Arengumaade kontekstis on inimõiguslastel üks selline praktiline ütlemine, et kui sa tahad neis ühiskondades püsivaid muutusi esile kutsuda, pead sa tegelema sealsete naistega. Neid koolitama, harima, ravima jne. See tulenebki sageli äärmiselt komplitseeritud ühiskondlikust või ka sotsiaalsest staatusest.

Me ju küll mööname, et Eesti meeste riskikäitumine on kõrge, nende varajane suremus on suurem, stress kõrgem ja tervis rohkem kurnatud jne., Aga harva julgetakse välaj öelda see, et nende probleemide lahendus sõltub paljus just naist esotsiaalse staatuse parandamisest ja sellis mõttes mõlea soogrupi paremast sidususest.

Naised lihtsalt on see osa ühiskonnast, kelle probleemide lahendustel on kõige mõjusam seos ümbritsevaga ja ümbritsevate sotsiaalsete gruppide olukorraga. Ei saa aidata lapsi, kui ei aita nende emasid. Ei saa kaitsta lapsi, kui ei tegeleta nende emadega kaitsmisega

Ja Eestisse tagasi vaadates - kui me tõesti tahame vähendada vägivallaprobleemi kogu ühiskonnas, siis tuleb paratamatult keskenduda ka naistele ja naistevastasele vägivallale - selle põhjustele ja lahendustele. Ja mis peamine - nimetada asju ka õige nimedega.

Küll aga on Eestis üks üldine vägivalla vastu võitlemise arengukava, mis otse öeldes, ei võitle suurt mitte millegi vastu. Linnuke sai aga kirja ja jälle on mida Euroopale raporteerida.

Lisaks olgu seegi, et ega vägivallajuhtumite puhul ei koguta ju ka ametlikku statistikat enam selle kohta, kas see on seotud nn koduvägivalla või põhjustatud mingi muul vägivaldsel viisil.

Pole inimest, pole probleemi - pole statistikat, pole samuti probleemi ...

Eesti kriminaalseadustes puudub ka ka eraldi paragrahv, mille alusel kohtud saaksid mõista õiglast ja kohast õigust. Rääkimata eriseadusest, mis väga paljudes maailma riikides on efektiivselt kasutusel.

Lõpetuseks seegi, et see "üleüldise õnne" poolt võitlemise arengukava on järgmisel aastal pea täielikult rahastamata. Vot sulle siis Valitsust, kellele vägivald korda läheb.

Tolereerivad seda nii mis mähiseb. Siiani puudub igasugune riiklik koordineeritud ja finantsidega kaetud tegevus selle ohvitega tegelemiseks. Siiani puudub pea igasugune riiklik tegevus sellise nähtuse ennetamiseks jne. Pea kõik, mis selles valdkonnas üldse toimub, tugineb MTÜ-de ja projektimajandusele.

See aga on masendav - ebakindel, ebajärjepidev ning ohvite olukorda naeruvääristav..

Nii kutsun ka mina ülesse toetama algatust Tallina Kriisikodu toetuseks , mille kohta leiad läheat infot siit:

Rahalise annetuse tegemiseks võid ka kohe saata SMS-i nr 15151 (26 kr) märksõnaga «Naisteabi», et üheskoos toetada Tallinnas asuvat naiste kriisikodu.

Loodan ka ,et enamus toetusrahast läheb tõesti abivajajatele, mitte aga operaatorfirma vahendusteenusele.

Rohkem infot selle algatuse kohta leiad siit:

<http://naine.postimees.ee/?id=345841>

Neljapäeval toimub Tallinnas ka üls päevakohane konverents, mis väärrib samuti tähelepanu:

Konverents „Kelle probleem on naistevastane vägivald?“

Aeg: 25.11.2010

Koht: Mustpeade Maja, Pikk tn 26

Korraldajad: Eesti Naisteühenduste Ümarlaud

Tallinna Naiste Kriisikodu

Kava:

09.30-10.00 Tervituskohv, osavõtjate registreerimine

10.00-10.05 Avasõnad- Eha Reitelmann, ENÜ peasekretär, Inga Mikiver, Tallinna Naiste Kriisikodu juhataja

10.05-10.45 Rootsi riigi kogemused võitluses naistevastase vägivallaga –

Lars Bäck, Rootsi võrdõiguslikkuse ministri endine nõunik

10.45-11.25 Hispaania kogemused võitluses naistevastase vägivallaga –

Javier Truchero Cuevas Hispaania justiitsministeeriumist, Euroopa Nõukogu CAHVIO komitee liige

11.25-12.05 Euroopa Nõukogu sammud võitluses naistevastase vägivallaga –

Mailis Reys, Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee Eesti delgatsiooni liige

12.05-12.30 Kohvipaus

12.30- 12.40 Eesti Naisteühenduste Ümarlaua Valge Lindi auhinna üleandmine

12.40- 14.00 Eesti riigi tegevus võitluses naistevastase vägivallaga – ümarlauadiskussioonis osalevad

Tuuli Ploom, Justiitsministeeriumi karistusõiguse ja menetluse talituse nõunik

Evelyn Sepp, Riigikogu liige, Eestimaa Keskerakond

Liisa-Ly Pakosta, Riigikogu liige, Isamaa ja Res Publica Liit

Sven Mikser, Riigikogu liige, Sotsiaaldemokraatlik Erakond

Toomas Trapido, Riigikogu liige, Erakond Eestimaa Rohelised

Moderator Marianne Mikko, endine Euroopa Parlamendi saadik

Töökeelteks on eesti ja inglise, sünkroontõlge.

Eelregistreerimine: 2010konverents@gmail.com

Ja veel enne seda pääsen kolmapäeval Riigikogu Infotunnis s küllalt suure tõenäosusega pärima peaministrilt, et miks on tema juhitud Valitsus taas ellu kutsunud arengukava, mis midagi ei arenda

ja jätnud ka selle tegevused rahastamata, mis sinna peale suuri riide ja vaidlusi üleüldse jõudsid ...

**Igal aastal - 25.novembril tähistatakse rahvusvahelist Valge Lindi päeva.
Täpsemalt tähendab see [naistevastase vägivald vastu võitlemise päeva](#).**

Eestis on aga selle teemaga kuidagi kummalised lood. Meil nimelt on küll mõningat sorti vägivalda, aga naistevastast - seda Eestis küll ei ole...

Ei saa ju naisi kaitsta ja nendest rääkida, sest siis oleks see ju meeste diskrimineerimine ...

Umbes nii seda ongi põhjendatud ehk seda, miks Eesti riik selle väga tõsise ja kompliteeritud ja ka äärmiselt kompleksse probleemiga ei tegele.

Kogu maailmas on teemat teadvustatud aga just ja peamiselt läbi naistevastase vägivald, mis leiab reeglina aset kodus - kõige turvalisemaks peetavas keskkonnas, on seotud teatud kultuuriliste tõekspidamistega ja jõuab harva avalikkuse ette. Vägaivald ise on pikaajaline, julm, lootusetu ja selle ohvrid psühholoogiliselt abitud ja ette häbistatud.

Muidugi on sellisel nähtusel rohkem kui üks põhjus ja selgitus. Muidugi puudutab vägivald ka mehi, reeglina küll tänaval, kuid harvem ka kodus, kuid see ei asenda kuidagi ega vähenda vajadust tegeleda spetsiifiliselt naistega - emadega, reeglina kõrgema haridusega, reeglina ca kolmandiku vähem teeniva , reeglina lastega kodus olles sotsiaalset positsiooni kaotava, kauem elava, rahaliselt ühiskonnas vähemväärtustatud soogrupiga, kus ka sellesama vägivald põhjused kombineeruvad just paljudest eelloetletud kriteeriumidest või tunnustest sõltuvalt

Seega luban endale tuua ühe provotseeriva paralleeli.

Nimelt ei räägi me arusaadavatel põhjustel tavaliselt üleüldisest puudega inimeste aitamisest või nende progbleemide lahendamisest. Me räägime ikkagi spetsiifiliselt - liikumispuudega, kuulmis- või nägemispuudega jne inimeste probleemidest, sest harva on neil nn ühine probleem - va ehk ja peamiselt sotsiaalmajanduslik toimetulematus.

Inimesed aga kes ei saa liikuda, vajab spetsiifilisi abivahendeid, vajab näiteks ratastooliga liikumist võimaldavat keskkonda. Inimene, kes ei kuule vajab näiteks viipekeeles abi või kuulmisaparaati, nägemispuuega inimesed aga kompimistundlikke infoallikaid jne. Seega iga sellise grupi probleemile on lahendus spetsiifiline ja avaliku võimu strateegia on samuti spetsiifiline.

Nüüd tagasi naiste juurde.

Arengumaade kontekstis on inimõiguslastel üks selline praktiline ütlemine, et kui sa tahad neis ühiskondades püsivaid muutusi esile kutsuda, pead sa tegelema sealsete naistega. Neid koolitama, harima, ravima jne. See tulenebki sageli äärmiselt komplitseeritud ühiskondlikust või ka sotsiaalsest staatusest.

Me ju küll mööname, et Eesti meeste riskikäitumine on kõrge, nende varajane suremus on suurem, stress kõrgem ja tervis rohkem kurnatud jne., Aga harva julgetakse välaj öelda see, et nende probleemide lahendus sõltub paljus just naist esotsiaalse staatuse parandamisest ja sellis mõttes mõlea soogrupi paremast sidususest.

Naised lihtsalt on see osa ühiskonnast, kelle probleemide lahendustel on kõige mõjusam seos ümbritsevaga ja ümbritsevate sotsiaalsete gruppide olukorraga. Ei saa aidata lapsi, kui ei aita nende emasid. Ei saa kaitsta lapsi, kui ei tegeleta nende emadega kaitsmisega

Ja Eestisse tagasi vaadates - kui me tõesti tahame vähendada vägivallaprobleemi kogu ühiskonnas, siis tuleb paratamatult keskenduda ka naistele ja naistevastasele vägivallale - selle põhjustele ja lahendustele. Ja mis peamine - nimetada asju ka õige nimedega.

Küll aga on Eestis üks üldine vägivalla vastu võitlemise arengukava, mis otse öeldes, ei võitle suurt mitte millegi vastu. Linnuke sai aga kirja ja jälle on mida Euroopale raporteerida.

Lisaks olgu seegi, et ega vägivallajuhtumite puhul ei koguta ju ka ametlikku statistikat enam selle kohta, kas see on seotud nn koduvägivalla või põhjustatud mingi muul vägivaldsel viisil.

Pole inimest, pole probleemi - pole statistikat, pole samuti probleemi ...

Eesti kriminaalseadustes puudub ka ka eraldi paragrahv, mille alusel kohtud saaksid mõista õiglast ja kohast õigust. Rääkimata eriseadusest, mis väga paljudes maailma riikides on efektiivselt kasutusel.

Lõpetuseks seegi, et see "üleüldise õnne" poolt võitlemise arengukava on järgmisel aastal pea täielikult rahastamata. Vot sulle siis Valitsust, kellele vägivald korda läheb.

Tolereerivad seda nii mis mähiseb. Siiani puudub igasugune riiklik koordineeritud ja finantsidega kaetud tegevus selle ohvitega tegelemiseks. Siiani puudub pea igasugune riiklik tegevus sellise nähtuse ennetamiseks jne. Pea kõik, mis selles valdkonnas üldse toimub, tugineb MTÜ-de ja projektimajandusele.

See aga on masendav - ebakindel, ebajärjepidev ning ohvite olukorda naeruvääristav..

Nii kutsun ka mina ülesse toetama algatust Tallina Kriisikodu toetuseks , mille kohta leiad läheat infot siit:

Rahalise annetuse tegemiseks võid ka kohe saata SMS-i nr 15151 (26 kr) märksõnaga «Naisteabi», et üheskoos toetada Tallinnas asuvat naiste kriisikodu.

Loodan ka ,et enamus toetusrahast läheb tõesti abivajajatele, mitte aga operaatorfirma vahendusteenusele.

Rohkem infot selle algatuse kohta leiad siit:

<http://naine.postimees.ee/?id=345841>

Neljapäeval toimub Tallinnas ka üls päevakohane konverents, mis väärrib samuti tähelepanu:

Konverents „Kelle probleem on naistevastane vägivald?“

Aeg: 25.11.2010

Koht: Mustpeade Maja, Pikk tn 26

Korraldajad: Eesti Naisteühenduste Ümarlaud

Tallinna Naiste Kriisikodu

Kava:

09.30-10.00 Tervituskohv, osavõtjate registreerimine

10.00-10.05 Avasõnad- Eha Reitelmann, ENÜ peasekretär, Inga Mikiver, Tallinna Naiste Kriisikodu juhataja

10.05-10.45 Rootsi riigi kogemused võitluses naistevastase vägivallaga – Lars Bäck, Rootsi võrdõiguslikkuse ministri endine nõunik

10.45-11.25 Hispaania kogemused võitluses naistevastase vägivallaga – Javier Truchero Cuevas Hispaania justiitsministeeriumist, Euroopa Nõukogu CAHVIO komitee liige

11.25-12.05 Euroopa Nõukogu sammud võitluses naistevastase vägivallaga – Mailis Reps, Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee Eesti delgatsiooni liige

12.05-12.30 Kohvipaus

12.30- 12.40 Eesti Naisteühenduste Ümarlaua Valge Lindi auhinna üleandmine

12.40- 14.00 Eesti riigi tegevus võitluses naistevastase vägivallaga – ümarlauadiskussioonis osalevad

Tuuli Ploom, Justiitsministeeriumi karistusõiguse ja menetluse talituse nõunik

Evelyn Sepp, Riigikogu liige, Eestimaa Keskerakond

Liisa-Ly Pakosta, Riigikogu liige, Isamaa ja Res Publica Liit

Sven Mikser, Riigikogu liige, Sotsiaaldemokraatlik Erakond

Toomas Trapido, Riigikogu liige, Erakond Eestimaa Rohelised

Moderator Marianne Mikko, endine Euroopa Parlamendi saadik

Töökeelteks on eesti ja inglise, sünkroontõlge.

Eelregistreerimine: 2010konverents@gmail.com

Ja veel enne seda pääsen kolmapäeval Riigikogu Infotunnis s küllalt suure tõenäosusega pärima peaministrilt, et miks on tema juhitud Valitsus taas ellu kutsunud arengukava,

**mis midagi ei arenda
ja jätnud ka selle tegevused rahastamata, mis sinna peale suuri riide ja
vaidlusi üleüldse jõudsid ...**

<http://sisering.blogspot.com/2010/11/evelyn-sepp-aita-sinagi-vagivald-ei-ole.html>